

[Første Næstformand.]

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929 om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af Lov Nr. 242 af 6. Maj 1921 vedrørende den kommunale Beskatning i de sønderjydske Landsdele.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

Mødet hævet Kl. 5⁵⁰.

40de Møde.

Torsdag den 5. December Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel og Industri, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Justitsministeren, at han i Landstinget samme Dag har fremsat:

Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

Udenfor Dagsordenen har Handelsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden*

af Nationalbankens Sedler. Den nuværende Lov dette Forhold vedrørende, som udløber med Aarets Slutning, har været gældende i 3 Aar. Den Lov, jeg her fremsætter Forslag om, skal kun gælde 1 Aar, men i øvrigt er Forslaget i Overensstemmelse med den gældende Lov. Kun de i Lovens § 2 indeholdte regulerende Forskrifter for Fremgangsmaaden ved Køb eller Salg af Valuta til Børsnoteringen er der efter Nationalbankens Opfattelse ikke længere nogen Nødvendighed for at opretholde, og de bortfalder derfor efter Forslaget ved Aarets Udgang.

Der har ved forskellige Lejligheder, ogsaa her i Rigsdagen, været Tale om at gaa til den normale Gulddindløselighed. Den er siden 1924 gældende i vort Naboland Sverige, og den gælder nu ogsaa i Norge. Det er da forstaaeligt, at man her i Danmark har overvejet, om der ikke var Mulighed for at gennemføre den almindelige Gulddindløselighed, saaledes som vi havde den før Verdenskrigen, og dermed komme paa lige Fod med de to andre skandinaviske Lande. Man har naturligvis i denne Forbindelse ogsaa drøftet Muligheden for at genoprette den skandinaviske Møntunion, og indtil de allersidste Dage er Spørgsmaalet om at vende tilbage til de gamle Forhold blevet drøftet paa en Konference mellem Repræsentanter for de tre skandinaviske Landes Seddelbanker. Men vor Nationalbanks Ledelse har overfor Ministeriet fremsat Ønske om, at man endnu i nogen Tid blev ved det bestaaende for Danmarks Vedkommende; man har overfor Ministeriet givet Udtryk for, at man kunde ønske en længere Frist, idet man skønnede, at de nuværende noget usikre Forhold først vilde ændres paa afgørende Maade i Løbet af nogle Aar. Efter at jeg har ført nærmere Forhandlinger med Nationalbanken, er jeg da enedes med denne om at fremsætte Forslaget, som det her foreligger. Indtil videre kan vi da følge Udviklingen, ikke mindst her i Europa. Vi faar Lejlighed til at se, hvorledes vort store Naboland mod Vest, England, vil stille sig — England har jo samme Gulddindløselighed som Danmark, idet de engelske Sedler veksles med Guldbarrer efter et vist i Loven foreskrevet Forhold, paa samme Maade som Nationalbankens Sedler her i Danmark veksles med Guldbarrer efter de i Loven bestemte Regler —, og vi faar ogsaa Lejlighed til at se, hvorledes den paatænkte store internationale Bank vil komme til at virke. Det er ikke usandsynligt, at Udviklingen i Europa vil gaa i Retning af at fæstne Gulddindløseligheden i Stedet for at gaa tilbage